

Izhaja vsako sredo in petek.
 Stane za celo leto 15 L
 » pol leta 8 »
 » » četrt leta 4 »
 Za inozemstvo celo leto lir 40.
 Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
 Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št 82

V Gorici, v petek 18. novembra 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici. Riva Piazzetta št. 18.
 Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
 Telef. int. št. 308.

Škodljivci.

Ako le površno preotrimo ljudi, ki se dan za dnem kretajo okrog nas, jih takoj ločimo po njihovih posebnih, svojstvenih lastnostih. Vidimo plemenite, resne značaje in lahkomiselne dobrodušneže, srečavamo skrbne, varčne gospodarje in zanemarjene lenuharje, opazimo požrtvovalne, za celokupnost skrbeče trpine in umazane sebičneže itd. Našteli bi lahko še dolgo vrsto raznolikih ljudi, tipov, ki jih ustvarja življenje. Eni so nam prikupni, drugi priskutni. So taki, ki nas ogrejejo, so taki, ki nas pustijo hladne, so pa tudi taki, ki v nas vzbude neugodje, odpor. Med zadnje spadajo brezdomno sebičneži, materialisti, katerim je lastna oseba in lastna dobrobit poglavitna in najvažnejša skrb v življenju.

Te vrste ljudje si navadno znajo, ker se na sredstva ne ozirajo, ustvariti močno gospodarsko sfero. Obdajo se z nekakim udobjem, ki zapeljuje in vzbuja zavidnost. Sledi jim navadno čreda neiskrenih občudovalcev in večkrat jim nasede tudi kak nepazljiv poštenjak. Ko jih pa človek spregleda, se mu zagabijo.

Judovska zgodovina pripoveduje, da so Izraelci molili zlato tele. Kdor bo pisal zgodovino naših dni, bo našel več hujših malikovavcev, kot jih je štelo izvoljeno ljudstvo. Grda nalezljiva bolezen je prevzela v zadnjih desetletjih vse narode in stanovne ter okužila družine in družbe. Tej kužni bolezni je ime mamoni-zem, po naše bi ji rekli pohlep po denarju. Zlasti vojna je skotila vse polno dobičkarjev, verižnikov in grabežev, ki so denar v kupih grabili in ga seveda tudi v kupih razmetavali za jed in pijačo, svilo in žamet, brez ozira na to, da so poleg njih umirali ljudje s kunjami na telesu in z gladom na obrazu. Gorje, če se jim je »kupčija« ustavila. Z zobmi so škripali in proklinjali one, ki so jim delali konkurenco.

Mislite si, da bi vprašali te vrste ljudi, čemu so na svetu. Kaj se vam zdi, kakšen bi bil odgovor? Vsi bi soglasno odgovorjali: »Zato smo na svetu, da denar služimo in si z njim ustvarjamo veselo življenje.« Vse za denar! Ženitev in družina, občina in domovina, celo Bog in vera — vse mora služiti denarju. Njihovo domoljubje in značajnost nehata, kakor hitro ne prinašata cvenka. Kjer boljše kaže, tam so zraven.

Od takih ljudi tudi domačija, čeprav so mogočni in oblastni, ne more pričakovati ničesar. Njihova značajnost je prodana sebičnosti, njihova hrbtnica se krivi povsod, kjer se jim kaže kak minljiv dobiček. Ravnotako je tudi njihovo srce skvarjeno in zastrupljeno. Misel, da se je treba boriti in žrtvovati za celokupnost, je njim tuja. Ljubezni razun samoljubja ne poznajo. Za vzvišene vzore, ki navdušujejo njihove sosede v borbi za podvig ljudske izobrazbe in priboritev svetlejši bodočnosti, so nedostopni. Naj ljudstvo propade ali se zmaliči, jim je deveta briga. Samo da ohranijo sebe in svoje udobje, to jim je evangelij. So zajedavci na ljudskem telesu in kvarijo njegovo zdravo kri. Naša naloga je, da jih po možnosti izrežemo in napravimo neškodljive.

Kaj se godi po svetu?

Ozrimo se po dolgem času zopet tja doli v vročo Afriko, pravzaprav v njen najvzhodnejši del, to je v Abesinijo, ki zadnje tedne greni in kvari dobro prijateljsko razmerje med Anglijo in Združenimi državami severne Amerike.

Uvodne besede.

Abesinija ali Etiopija je veliko (kakih štirikrat večje kot Italija) samostojno cesarstvo v vzhodni Afriki, ki je bilo ustanovljeno menda že nekaj sto let pred Kristusovim rojstvom. Svojo neodvisnost je ohranilo do 2. maja 1889. Takrat je prišlo pod pokroviteljstvo Italije, ki pa se je tej častni, a malo hvaležni nalogi odrekla že 26. oktobra naslednjega leta v pogodbi v Addis Abeli. Abesinija je takrat zopet dobila svojo samostojnost in jo ohranila do današnjega dne. Abesinija je absolutistična država, to se pravi, državnega zbora nima, vsa oblast je v rokah cesarjevih oziroma sedaj cesaričin, kajti v Abesiniji vlada že od septembra 1916. stara cesarica Zeoditu. Prestolonaslednik se imenuje Ras Tafari. Pred par leti je potoval po Evropi. Takrat je obiskal tudi Italijo, ki mu je priredila sijajen sprejem. Abesinci so mešanica zamorcev in Arabcev. Po veri so večinoma kopti, to je privrženci neke krščanske krive vere (monofiziti). Glavno mesto Abesinije je Adis Abela, ki šteje kakih 50.000 prebivalcev. Zajemljivo je dejstvo, da Abesinci še vedno plačujejo samo s srebrnimi tolarji, ki jih je l. 1780. dala kovati avstrijska cesarica Marija Terezija in ki se po njej imenujejo. Drug denar pri Abesincih nima nobene veljave.

Tako je torej v Abesiniji. Angleži in Amerikanci pa se ne kregajo za tolarje Marije Terezije, poganjajo se namreč za vodne sile.

Jezero Tsana.

Tam nekje sredi Abesinije leži jezero, ki mu domačini pravijo Tsana. V tem jezeru izvira tako-zvani Modri Nil, ki oddaja svoje vode mogočnemu Nilu, dobrotniku Sudana in egiptovske dežele. Brez Nila bi bil Egipt žalostna puščava. Nil moči velikanska žitna polja in še večje nasade bombaža. Pa je tudi v Egiptu tako kot drugod, namreč, da ni vsako leto enako vreme. Letos je veliko deževje, povodnji, drugo leto bo suša. Ob povodnjih se valijo neznanske količine vode neizrabljene v Sredozemsko morje, ob suši vode manjka. Modre glavice angleških podjetnikov so tehtale in tuhtale in končno poslale v Afriko inženirje, naj vendar kako rešijo to pereče vprašanje vode. Inženirji so šli in položaj tako preudarili, da bi se zadeva glede vode mogoče vendarle dala lepo urediti. Rekli so, da bi bilo treba nekje napraviti velik rezervoar, kjer bi se voda nabirala. Ob suši pa bi lepo odprli zatvornice in voda bi hitela namakati suha polja in nasade. Tako so rekli inženirji in kot najprimernejši kraj za rezervoar so označili jezero Tsana, izvir Modrega Nila. Treba bi bilo samo zgraditi velik jezero in v jezeru Tsana bi se vsako leto nabrale tri milijarde kubičnih metrov ali trideset mi-

lijard hektolitrov vode. Ta množina bi popolnoma zadostovala ob še tako hudi suši.

Ta načrt so Angleži napravili že pred kakimi tridesetimi leti. Bili bi ga prav gotovo že izpeljali, ako bi jim tega ne branila neka nerodna okolnost. Jezero Tsana leži namreč v neodvisni abesinski državi, ki s svojimi vodami dela, kar hoče. Gotovo je, da Abesinci sami ne bodo gradili jezera in nagajali angleški industriji, že radi tega ne, ker njihova izobrazba še ne sega tako visoko. Gotovo je pa tudi, da so Angleži dobri diplomatje, ki pa znajo o pravem času tudi s sabljo porožljati. Že zgodaj so si zagotovili pravice do jezera Tsana. 18. marca 1902. je tedanji abesinski cesar Menelik obljubil Angležem, da bo pri reševanju vsakega vprašanja, ki zadeva Nil, vpošteval samo predloge angleške vlade. Menelik je tudi izjavil, da ne namerava dajati nikakih koncesij, ki bi se dotikale jezera Tsana ali Modrega Nila. 15. maja istega leta pa so Angleži sklenili z Menelikom končnoveljavno pogodbo, v kateri se je cesar obvezal, da ne bo nikdar gradil niti dovolil gradnje jezera ob jezeru Tsana ali ob Modrem Nilu, ki bi zadrževal vode, ki se izlivajo v Nil. Ako bi se pa kdaj vendarle odločil za kako podjetje te vrste, bo vedno prej vprašal Angleže za svet in dovoljenje. Tako so si Angleži zagotovili, ako ne urejenega dotoka vodovja, pa vsaj neovirano uživanje nezajezene Nila. Koncesije za zgraditev jezera jim namreč Menelik ni hotel dati.

Dvajset let pozneje.

Za Abesinijo so se že dolgo prej zanimale tudi druge velike evropske države. Anglija pa jih je vse pregovorila, da so se proti primereni odškodnini drugod odpovedale nekaterim svojim koristim v tej deželi. Med temi poslednjimi sta Francija in Italija, ki sta se že pred pogodbo z Menelikom obvezali, da ne bosta nagajali Angležem pri vodah Nila. Vendar pa Italija ni pozabila na druge ugodnosti, ki jih lahko uživa v Abesiniji. V novembru 1925. se je pogodila z Anglijo tako, da sta si med seboj razdelili interesno ozemlje v Abesiniji. Po udarili sta, da nikakor nočeta kratiiti samostojnosti abesinski državi. Italijanska vlada je obljubila, da bo zastavila več svoj vpliv pri Ras Tafariju, sedanjem abesinskem regentu, naj dovolj Angležem graditi jezero pri jezeru Tsana. Angleška vlada pa je rekla, da bo podpirala italijanske prošnje za zgraditev železniške proge, ki bi vezala italijanski koloniji Eritrejo in Somalijo, ki bi pa nujno morala teči po abesinskih tleh. Tisto ozemlje, po katerem bi tekla transabesinska železnica, bi Anglija smatrala za pas pod italijanskim gospodarskim vplivom. Ponovno pa sta obe državi rekli, da je vse to odvisno od svobodne volje abesinskega vladarja.

Domačini se razburjajo.

Ko je abesinska vlada zvedela za te kupčije, je odločno ugovarjala. Poslala je Zvezi narodov, pravijo, da na svet Francozov, pismo, v ka-

terem je, oprta na Wilsonovo načelo o samoodločbi narodov, energično protestirala proti tako očitnemu kršenju abesinske samostojnosti. Italija in Anglija sta zopet trdili, da nimata nikakih slabih namenov. Pomagalo ni nič. Ras Tafari je vztrajal pri svojem mnenju. Pa ni ostal samo pri besedah. Začel se je pogajati z nekim newjorškim podjetjem za zgraditev jezera pri jezeru Tsana. Pogajanja so bila čisto tajna. Pred kratkim so se ugodno zaključila. Amerikanska družba je kupila omenjeno koncesijo za 20 milijonov dolarjev. Amerikanci bodo gradili jezero, odvezli vodo Nilu in jo napeljali po abesinskih planjavah, ki so zelo pripravne za nasade kave in bombaža. Amerikanci bodo izrabljali neznanke vodne sile, Amerikanci bodo dvigali zemeljske zaklade, ki jih je v Abesiniji precej. Angleži pa naj mirno gledajo, kako propada Sudan vsled pomanjkanja vode, kako pada angleška tekstilna industrija, ker ni dovolj bombaža.

Angleži seveda ne morejo trpeti, da bi Ras Tafari pozabil na tisto, kar je l. 1902. obljubil Menelik. Zato je angleška vlada sedaj v zadregi. Nekateri možje, ki so blizu nje, niti ne verjamejo, da je pogodba z ameriškimi družbo resnična. Angleška vlada namreč ni prejela nobenega uradnega obvestila iz Abesinije. Da se pa prepriča, koliko resnice je na stvari, je sedaj zahtevala na podlagi pogodbe iz l. 1902. koncesijo za zgraditev jezera. Pripravljena je tudi najeti delavce domačine pod pogojem, da bodo abesinske oblasti dovolile vstop strojnikom in izvežbanim delavcem iz Sudana. Odgovor na to angleško ponudbo še ni prišel.

Sklep.

Opisana zadeva je samo člen v verigi ameriškanskega prodiranja v druge dele sveta. Angleška svetovna država pa se počasi krha in drobi. Brez odpora in v kratkem času pa ne bo pustila navlade Ameriki. Amerika si jo bo morala priboriti.

Okno v svet.

Rusko posojilo v Ameriki.

Sovjetska vlada je prosila v Združenih državah za posojilo v znesku 100 milijonov dolarjev. Obljubila je, da bo priznala posojilo in čimprej uredila vprašanje plačevanja. Newjorški bankirji pa so prošnjo ruske vlade odbili.

Manoilescu oproščen.

Proces proti Manoilescuju se je v torek 15. novembra končal. Sodni dvor je bivšega državnega podtajnika oprostil vsake krivde. Zajemljiv je bil Manoilescujev obrambni govor. Rekel je, da je popolnoma nedolžen in da je bil v Parizu po svojih zasebnih opravkih. Karlova pisma da je le slučajno vzjel s seboj. Manoilescujev govor je napravil velik vtis. Zagovorniki so zahtevali, naj se kot priča pozove tudi princ Karol. Predsednik sodnega dvora je zahtevo odbil, češ, da je Karlu po zakonu zabranjeno priti v Romunijo. — Razsodba je bila sprejeta z velikim zadovoljstvom. Opozicija trdi, da je to začetek vladne krize.

DNEVNE VESTI.

Ruska opozicija.

Trocki in Zinovjev sta končno veljavno izključena iz komunistične stranke. O ostalih opozicionalcih (Kamenev, Rakovski, Smilga) bo sklepal kongres stranke, ki se bo vršil v decembru. Vendar so že sedaj odstavljeni s svojih mest.

Konkordat z Romunijo.

Konkordat med sv. stolico in Romunijo je menda že dovršen. Pogajanja so se vlekla od l. 1921. Pravi, da ga bodo v kratkem podpisali in objavili.

Upor v Kolumbiji.

V južnoamerikanski republiki Kolumbija so se uprli anarhisti. Vlada je poslala proti njim vojaštvo. Vršili so se težki boji, v katerih je padlo kakih 500 ljudi. Nemirni še niso popolnoma zadušeni.

Kitajska vojna.

V nedeljo so nacionalistične čete iz Nankinga zasedle mesta Hankau, kjer je bil glavni stan tistega dela nacionalistične kitajske armade, ki je stal pod vplivom ruskih boljševikov. Čete bivšega poveljnika v Kankau so se razpršile.

Razmere v Indiji.

Indijska nacionalistična stranka je pred kratkim na svojem kongresu sklenila, da odpokliče vse svoje člane iz kraljeve komisije, ki proučava možnost ustavne reforme v Indiji. Ta sklep utegne imeti dalekosežne posledice.

V Mehiki.

Amerikanski listi pišejo, da so bivši častniki napadli predsednika republike Callesa, ki pa je ostal nepoškodovan. Uradno pa te vesti še niso potrdili.

Marinković se je vrnil.

Jugoslovanski zunanji minister Marinković se je skozi Trst vrnil v Belgrad. Takoj je šel poročat kralju, Vukičeviću in Davidoviću.

Dr. Kramar in češki fašisti.

Načelnik stranke čeških narodnih demokratov dr. Kramar je pred kratkim imel govor, v katerem je poudaril, da je prekinil vse zveze z generalom Gajdo in s češkimi fašisti. Rekel je tudi, da je popolnoma spremenil stališče nasproti predsedniku republike Masaryku. Kramareva odločitev utegne precej vplivati na češko notranjo politiko in bodo Kramarevi pristaši skoro gotovo stopili v vlado.

Marx in Stresemann na Dunaju.

Nemški državni kancler Marx in zunanji minister Stresemann sta prišla na Dunaj. Obiskala sta avstrijskega državnega kanclerja Seipla. Namen obiska pa je neznan. Listi poročajo, da ne gre za politično priklonitev Avstrije k Nemčiji, ker to vprašanje sedaj ni važno. Važna pa je notranja izravnava obeh držav na kulturnem in pravnem polju.

Ivan Cankar:

Velika maša.*)

Zelján tolažbe in posvečenja sem stopil v farno cerkev svetega Pavla, ki je pred zdavnim, zdavnim časom videla in blagoslovila mojo mladost. Po mračnih, vijugastih stopnicah sem se napotil na kor, da bi slišal od blizu pevce in orglje in da bi blagodišeči oblaki izpred oltarja, prepojeni z molitvami, segli naravnost do mojega srca. Cerkev je bila temna, hladna in prazna; v tej tišini in samoti se mi je zdela silno večja in višja nego poprej; in tesnobno mi je bilo, mraz mi je z vlažnimi rokami tipal po licu, dih mi je v dušo plahost in strah. Svetniki so stali na

*) Ta črtica je vzeta iz najlepše Cankarjeve knjige »Podobe iz sanj«, v kateri pesnik slika grozote svetovne vojne. Radi avstrijske cenzure je moral svoje misli zaviti v drugačno obliko, zato je knjiga tu pa tam težko umljiva.

Dr. Karlin sedemdesetletnik.

Bivši tržaški škof dr. Andrej Karlin, ki je sedaj, kot je znano, v Mariboru, je 15. novembra obhajal sedemdesetletnico svojega rojstva. Visokemu slavljencu želimo tudi mi goriški Slovenci še mnogo blagoslovljenih let v plodnem delu za štajerske brate.

Mihael Vošnjak v domovini.

Leta 1920. je v Ženevi v Švici umrl začetnik slovenskega posojilništva Mihael Vošnjak, ki je pred vojno bival v Gorici. Njegovo truplo so na državne stroške prepeljali iz Ženeve v Celje. Družina Vošnjakov je za slovensko politično in kulturno zgodovino zelo važna. Iz nje izhajata tudi dr. Josip Vošnjak, zdravnik in politik v 19. stoletju in dr. Bogomil Vošnjak, vseučiliški profesor, politik in diplomat.

Novi glavni mestni tajnik.

Dosedanji glavni mestni tajnik komendantor Beviglia je zapustil Gorico, ker je prevzel glavno tajništvo Benetk. Na mesto g. Beviglie je imenovan dosedanji glavni podtajnik g. dr. Pavel Sirk, ki je obenem tudi občinski načelnik v Rihembergu. O g. drju Sirku gre glas, da je ljubezniv, pravičen mož, ki si je znal pridobiti naklonjenost in zaupanje povsod, kjer je služboval tako tudi v Rihemberku.

Rimski pozdrav pri letalcih.

Uradni list ministrstva za letalstvo je objavilo ukaz, da morajo letalci, kadar so v uniformi, a brez pokrivala, pozdravljati po rimsko.

Rimski visokošolci demonstrirajo.

V sredo se je na rimski univerzi zbrala velika množica dijaštva vseh fakultet in hotela prirediti demonstracijo proti Franciji in Jugoslaviji kot odgovor na protitalijanske demonstracije v Jugoslaviji. Orožniki so pozvali dijake, naj se razidejo, kar so dijaki tudi storili. Večjih posledic ni bilo.

Jubilej donskih kozakov.

Pevski zbor donskih kozakov je v soboto 12. novembra priredil na Dunaju svoj tisoči koncert. Kozaki so si Dunaj zato izbrali za proslavo tega znamenitega dne, ker so pred leti, ko so bežali iz Rusije, prav na Dunaju sestavili svoj zbor in priredili prvi koncert.

Lep govor.

Pri slavnostih ob priliki odkritja Košutovega spomenika v Budimpešti je Italijo zastopal drž. podtajnik Bodrero. Njemu na čast je ogrski naučni min. Klebelsberg priredil banket. Bodrero je na tem banketu rekel, da je Italija ponosna, ker si jo

je Ogrska izbrala za prijateljico. Madjari naj bodo prepričani, da so se obrnili na državo, ki ni še nikdar zatirala narodov. Bodrero govori so navzoči zelo nevdušeno sprejeli.

Pritožbe.

»Piccolo« od 16. t. m. poroča med drugim sledeče:

»Jugoslovanska vlada je te dni napravila zatiravne ukrepe proti razširjevanju ital. listov na ozemlju kraljevine S H S. V drugih časih so se taki ukrepi uradno naznanjali in pospremljali z glasnimi opomnjami. Tokrat so se pa zaplembe in sledeči ji sekvestri izvršili skoro molče. Jugoslovanska vlada je smatrala za umestno doseči svoj cilj z navadnim policijskim ukrepom. Agenti namreč že nekaj tednov nadzorujejo razprodajalnice časopisov. Zaplembe se vršijo skokoma brez dekretov in brez utemeljevanj. Zavoje italijanskih listov ob prihodu primejo in nesejo na policijo in s tega potovanja se ne vrnejo več.

Poskusili so vzbuditi vtis, da so ti ukrepi odpor proti zaplembam, ki jih ital. oblastva ob meji od časa do časa vršijo glede časopisov v slovanskem jeziku, ki še gledajo beli dan v Jul. Krajini. Toda gre za navadno laž. Ti časopiski se ne tiskajo na jugoslovanskem ozemlju, ampak v naši hiši. Zato je naša pravica, da hočemo, da so kakor vsi drugi italijanski listi v polnem skladu z državnimi zakoni.

Jugoslovanski časopisi, ki se tiskajo na jugoslovanskem ozemlju, prihajajo v našo hišo skorej brez omejitev, četudi bi radi svoje pisave glede Italije in radi stvari, ki jih tiskajo na njeno škodo, zaslužili biti prepovedani.«

»Numerus clausus« na ogrskih visokih šolah.

Zadnjič smo poročali, da namestila ogrska vlada na pritisk zveze narodov odpraviti »numerus clausus« na visokih šolah, to je določbo, ki pove, koliko judovskih študentov se lahko vpiše na univerze. Število judov je zelo nizko določeno. Pisali smo že o nemirih, ki so jih vprizorili visokošolci proti odpravi tistega zakona. Protesti se pa množijo. Nekdo je n. pr. predlagal, naj se »numerus clausus« vpele tudi pri uradništvu.

Dokumenti iz zadeve Gajda.

Čehoslovaška vlada priobčuje sedaj dokumente, ki dokazujejo veleizdajalsko zvezo med bivšim načelnikom češkega generalnega štaba Gajdo in sovjetsko vlado. Ena brzojavka, ki jo je objavil »Večerni list«, se glasi: »Gajda pojde te

dni v Pariz; obljubil je, da bo v teku enega meseca poslal vse načrte generalnega štaba francoske armade.« To brzojavko je proti koncu oktobra 1920. zastopnik ruskega Rdečega križa v Pragi poslal Čičerinu.

Zagrebske ulice dobe slovenska imena.

Občinski svet v Zagrebu je naročil posebnemu odboru, naj preštudira predlog, po katerem bi se pet zagrebskih ulic prekrstilo. V poštevi bi prišla imena Ljubljanska, Prešernova, Gregorčičeva, Krekova in Vodnikova ulica.

Železnica Ljubljana - Sušak.

Pomladi l. 1928. bodo začeli tirsirati železniško progo Kočevje-Vrbovsko (postaja na progi Karlovce-Sušak). Gradnja se bo pričela jeseni 1928. Proga bo dolga 58 km in bo dovršena v dveh letih. Vožnja iz Ljubljane na Sušak bo po novi progi trajala šest ur. Stroški so preračunani na 225 milijonov dinarjev.

Kongres jugoslovanskih gospodarskih zvez.

V ponedeljek 14. novembra je v Belgradu začel zborovati kongres gospodarskih organizacij. Baval se bo posebno s sedanjo gospodarsko krizo v državi. Kongres bo določil tudi svoje stališče nasproti predlogu poljedelskega ministra, ki pravi, naj se državne domene (gozdovi itd.) in poljedelska podjetja prenesejo na oblastne skupščine.

Nesreča v ameriški plinarni.

V Pittsburgu v Ameriki se je v ponedeljek razletela velikanska shramba za plin. Držala je 142.000 kubičnih metrov plina. Bila je največja te vrste na svetu. Pok se je slišal po vsej deželi. Pri nezgodi je 27 ljudi izgubilo življenje, nekaj sto pa se jih bori s smrtjo. Plinske naprave in tvorniška poslopja so vse porušene. Tudi mesto je trpelo.

Blumensteinova zadeva.

Zadeva ponarejanja predvojnih avstro-ogrskih zadolžnic zavzema vedno večji obseg. Oblasti so zaplenile velikanske množine ponarejenih obveznic. V stvar je zapleten menda tudi francoski senator Reynolds. Poučeni ljudje trdijo, da je glavni krivec pravzaprav bivši sovjetski poslanik v Parizu Rakovski, ki da je delal iz političnih vzrokov. Stvar najbrž ne bo tako kmalu končana. — Pariški listi poročajo, da je v ponedeljek ponoči poskušal nekdo vdreti v sobo preiskovalnega sodnika, ki se bavi s to zadevo. V sobi so vsi spisi in mnogo vrednostnih papirjev. Straža je vlomilca pregledala, ujeti ga pa ni mogla, čeprav so takoj zaprli vsa vrata justične palače.

oltarjih kakor sence v senci, nepremični, mrtvi; podobne na stenah so bile široke črne lise brez obličij in brez življenja; večna luč pred velikim oltarjem je tiho trepetajoča svetila sama sebi.

»Saj ni več zgodaj!« sem pomislil. »Saj ni megle in oblakov ne! Kako, da so zaspali verniki in kako, da je zaspalo to nebeško solnce ter se ni kakor noče vzdigniti iznad noči?«

Pred oltar je prišepal cerkovnik s kajfežem v roki. Ta cerkovnik je vlačil eno nogo tako čudno zdaleč za seboj, kakor da bi ne bila njegova; kljub temu se je sukal spretno in se ni spotaknil, kajti bil je posla vaje. Prižigal je svečo za svečo, meni pa se je zdelo, kakor da bi ne gorela nobena; plameni so bili mirni in mrzli, mrtvaško beli in brez luči. Cerkovnik je upihnil svečko na kajfežu ter je dolg in sključen odšel v zakristijo.

Tiho so se odprla stranska cerkvena vrata, kakor da je bila pri tislila na kljuko trepetajoča roka

plahega in zbeganega človeka, ki si še k Bogu samemu ne upa drugače kot z upognjeno glavjo. Prikazala se je drobna, zgrbljena ženska, v dolgo črno ruto zavita. Njen obraz je bil tako bel, da se je svetil v mrazu, kakor od čudežne notranje luči obžarjen. Res je bil nož gorja in bolečine zarezal pod očmi in po licih globoke struge solzam, ali spoznal sem takoj in strahoma, da ženska ni betežna starka, temveč da ji je komaj dvajset let. Za njo so prihajale druge, s počasnim, neokretnim, plažečim se korakom, sključenim životom, otrplimi, razjedenimi, splahnelimi lici, udrtimi, usehlimi očmi, opaljenimi ustnicami; vse kakor da nosijo silna bremena na šibkih, izmučenih plečih. In ni se dalo razločiti sedemdesetletne starke od nedoraslega dekleta.

V cerkev so prihajali otroci, s prav tistim plazečim se, utrujenim, omahujočim korakom, kakor so prihajale ženske, njih matere. Starikava je bila hoja, obrazi so bili stari-

kavi in starikavo je bilo tudi vednje teh prezrelih, izkušenih, od zgodnjega spoznanja bolnih otrok. Njih lica so bila nabrekla, sivkaste polti, kakor da se je bila nabrala umazana voda pod napeto kožo; strahota in žalost pa so bile te oči: ne v enem očesu ni bilo mladosti, ne v enem ni bilo veselja. Kakor da bi se zgrudili pod bremenom, vsak pod svojim, so poklekli otroci za kamenito, stebričasto pregrajo pred velikim oltarjem ter nagnili glave prav do sklenjenih rok.

Začudil sem se, da moškega ni bilo v cerkev. Ko sem se začudil, se je prizibal skozi vrata postaren človek; to se pravi, imel je lase osivele in lica razorana, obrvi in brke pa čisto črne, tako da bi lahko mu bilo šestdeset in čez, lahko pa tudi šele dvajset let. Bil je kakor prelomljen v pasu; ob enem koraku je zagnal život vznak, da se je videlo belo v očesu, ob drugem pa ga je sunil daleč naprej; tako se je poganjal do najbližje klopi.

Nesreča na morju.

V Indijskem oceanu se je potopil obrežni parnik »Tukaram«. Rešilo se je samo sedem mož, 120 jih je pa utonilo.

Obrezovanje sadnega drevja.

Naši sadjerejci mnogokrat zane-marjajo obrezovanje sadnega drevja. Kako je pravilno in vestno obrezovanje potrebno, nas uče že stari Rimljani. Njihov pisatelj Columella pravi: »Obdelovati sadno drevje se pravi prositi ga, da bi rodilo, gnojiti mu, znači siliti ga k rodovitnosti, a obrezovati ga se pravi, prisiliti ga k rodovitnosti.« Ta nauk je star že 2000 let, zato vpoštevajte ga!

Amerikanski zakon o naseljevanju.

Državni tajnik Združenih držav Daves je izjavil, da bo kongresu predlagal bistveno poostreitev zakona o priseljevanju. Zahteval bo kazni za paroplovne družbe, ki bi utihotapljale neupravičene potnike, nadalje popis vseh inozemcev in kazen za tiste, ki so nezakonito prišli v državo.

POZOR NA BANKOVCE!

Opozarjamo, da vsi bankovci po 25 lir, ki jih je izdala država ali italijanska banka (Banca d'Italia) ali neapeljska banka (Banco di Napoli) ali sicilijanska banka (Banco di Sicilia) zgubijo dne 31. dec. 1927 veljavo. Državni bankovci po deset in pet lir stopijo iz zakonitega obtoka dne 31. dec. 1927 in bodo zgubili svojo veljavo 30. junija 1928. Bankovci po 1000, 500, 100 in 50 lir, izdani od neapeljske banke in od sicilijanske banke so bili odtegnjeni iz zakonitega obtoka dne 30. junija 1927 in bodo zgubili svojo veljavo dne 31. decembra 1930. Do tega dne jih bodo vsi denarni zavodi brez obotavljanja sprejemali. Naj opomnimo, da bankovcev, ki so odtegnjeni iz zakonitega obtoka, zasebniki sicer niso dolžni sprejemati, pač pa jih sprejemajo denarni zavodi in drugi uradi.

Iz širokega sveta.**Pogovori med zemljo in nebom.**

Na dunajskem letališču so se pred dnevi vršili zanimivi poskusi, če bi se dalo z letala potom brezžičnega telefona govoriti z zemljo. Prvim poskusom je prisostvoval predsednik avstrijske republike Hainisch. Dvignil se je v zrak z letalom, na katerem je bil pritrjen aparat za brezžično telefoniranje. Ko je bilo letalo v zraku je stopilo v zvezo z brezžičnim telefonskim aparatom na letališču in predsednik Hainisch je lahko poslal iz višine telefonske pozdrave avstrijskemu prebivalstvu. Te pozdrave so lahko vjeli tudi drugi radioaparati. Poskus se je tedaj, do gotove razdalje seveda — dobro obnesel.

Koj za njim je prišel visok, slok, golobrad fant; še mahu ni imel na lepo vzbočeni zgornji ustnici in če bi ne bilo gub pod očmi in na čelu, bi mislil, da je še napol otrok. Stopal je z drobnimi, previdnimi, plahimi koraki, kakor po ozki, spolzki brvi čez naraslo vodo. Tresel se je po vsem telesu, potresaval in pocincaval je tudi z glavo, pomežikaval neprestano s temnimi očmi, tipal krog sebe z obema trepetajočima rokama; tako se je prtipal do klopi ter se tam globoko oddahnil, kakor odrešen pogube in smrti.

Še so prihajali. Prišel je oče, ki je klonil glavo globoko in gledal temno in mrko v tlo; levi rokav mu je pomahoval prazen ob životu, z desnico pa je vodil oslepelega sina, lepega mladeniča, ki je s praznimi očmi strmel kvišku. Ob dveh bergljah je pritolkel in pridrsal čokat, plečat mož; nikamor se ni ozrl izpod košatih obrvi, njegov zagoreli, bradati obraz je bil priča otrplega trpljenja, okamenelega srda.

Pri posredovalcu za ženitve.

»Da ne pozabim, moja hči igra tudi na klavir.«

»Nič ne de, saj imam tudi gluhe ženine.«

Podvodni predor.

V Novem Jorku so otvorili predor pod reko Hudson, ki pa je namenjen samo avtomobilom. Predor je dolg 2780 metrov in je stal 48 milijonov dolarjev. Prvi se je peljal skozenj predsednik Coolidge.

Dva nevarna razbojnika ubita v Srbiji.

Orožniški patrulji iz Požarevca se je v ponedeljek posrečilo, da je ubila dva nevarna razbojnika, ki sta v Požarevcu in okolici bila nad 10 let strah ondodnih prebivalcev. Sta to razbojnika Peter Strujić in Živojin Nitrović. Oblasti so na njihovi glavi razpisale 50.000 dinarjev. Orožniška postaja v Požarevcu je zvedela, da nameravata zloglasna razbojnika izvršiti roparski napad na neko vas v okolici Požarevca. Orožniška patrulja je bila zato pozorna ter pričakovala Petra in Živojina. Oba roparja sta se resnično vjela v nastavljeno past. Orožniška patrulja je takoj oddala na bližajoča se razbojnika več strel in je tudi zadela. Oba nasilneža sta se takoj zgrudila na tla. Ker pa je bil Mitrović samo ranjen, je urno vstal, se spustil v beg ter pričel streljati na zasledovalce. V tistem hipu pa je mlad orožnik vrgel za bežičim ročno granato, ki je eksplozirala ter Mitrovića na kose raztrgala. Pri mrtvecih so našli 2000 Din. Vest o ustreljenju nevarnih roparjev je ljudstvo z veseljem pozdravljalo.

Dvojnik cesarja Franca Josipa.

Na eni zadnjih sej madjarskega parlamenta je prišlo do majhne senzacije. Eden od novinarjev je zagledal na galeriji gospoda, ki je bil — vsaj iz gotove razdalje — na las podoben cesarju Franju Josipu. Kmalu je vzbudil stari gospod splošno pozornost. Ugotovilo se je, da ni samo oblika glave starega gospoda popolnoma slična obliki glave cesarja Franja Josipa, temveč da je sploh ves izraz njegovega obzora na las podoben onemu cesarja Franja Josipa. Manjkala mu ni niti karakteristična zabuhla zgornja ustnica Habsburgovcev in znana »cesarska brada«. Dvojnik bivšega Njegovega Veličanstva, Franja Josipa, je vzdržal zijanje radovednežev povsem mirno. Zdelo se je, da je temu že privajen. Galerija, na kateri se je nahajal, je bila kmalu polna poslancev, ki so hoteli videti dvojnika Franja Josipa od blizu. Končno je postala staremu gospodu stvar vendarle prenemna, obrnil se je proti enemu poslancev, se

In še mnogo jih je prihajalo, brez števila, kakor da so vstajali iz grobov.

Na vseh obrazih pa, tako mnogostevilnih in različnih, je bilo s trdim jeklom zapisano nekaj skupnega, čisto enakega: neugasljiv, neizbrisljiv spomin na neizmerno srčno bolelost, na trpljenje in bolečino brez primere, na grozoto, ki ji ni imena, na krivico, ki vpije proti nebu in kliče po sodbi.

Zvonček ob zakristiji je tenko zapel in prikazal se je stari župnik z ornatu. Globoko sklonjen je počasi in trudno stopal proti oltarju; venec belih las se mu je vil ob sencih, tudi obraz je bil čisto bel in je razodeval globoko žalost.

Ko je stopil župnik pred oltar, so se oglasile orglje, njih glas pa je bil hripav in neubran, zvoki so se lovili in prevračali brez cilja. Ozrl sem se osupel; na visokem stolu pred orgljami je sedel mladoleten učenec; izsušena, jetična lica je imel in udrte oči, iz katerih je gledal blede glad.

mu predstavil kot veleposestnik iz komitata Tolne ter ga vprašal, če se gospodje poslanci njegove sličnosti s cesarjem Franjom Josipom še niso nagledali, nakar se je od poslancev in novinarjev pristrčno poslovil, zaklical »na svidenje« in urno odšel.

Motocikel naj nadomesti konja.

V francoski armadi so pričeli s poskusi, da bi z motociklom nadomestili konja. Pripravili so motocikle z brezžičnim in navadnim telefonom, potem motocikle za prevoz ranjencev, za prevoz mitraljez in še druge. Poskusi so se po poročilih listov dobro obnesli. Ubogi konj, ta zvesti človekov spremljevalec skozi tisočletja, zgublja vedno bolj na veljavi; povsod se ga ljudje skušajo iznebiti.

Kaj je novega na deželi?**Ledine.**

V nedeljo 13. t. m. je imela naša zadruga izredni občni zbor. Udeležba je bila precej boljša kakor na nekaterih prejšnjih občnih zborih, vendar bi moralo biti zanimanje za zadrugo še večje. Soglasno so člani odobrili bilanco za l. 1926. in tako dali zadrugi trdno podlago, da bo konec vsakemu govorjenju, kako bo z zadrugo. Prav je povedal nekdo: »Če bi zadruga ne bilo, bi morali skrbeti, da bi jo ustanovili; če jo pa že imamo, ne sme biti nikogar, ki bi delal proti. Res je pa tudi, da ni zadosti, da odbor vestno in pridno dela in da so redne seje, tudi člani se morajo zavedati svojih dolžnosti do zadruga.«

Zavest, da je v samopomoči rešitev je združila kmeta in delavca v zadruga in tega ne smemo pozabiti.

Sv. Mihael - Ozeljan.

Tu pa tam se sliši marsikoga, ki se pritožuje nad občinskimi davki, da jih komaj zmaga. Toda ako bi hoteli občinarji, bi v prihodnjem letu imeli že kakšen tisočak manj v proračunu. So občine, ki imajo občinske poti glede popravila razdeljene med posameznike, v deleže, v primeri davčne višine. Saj vidite! Zasluzka je zelo malo, zakaj bi se ne odzvali temu predlogu in bi si tako vsaj za malenkost olajšali nekaj plačil. Ali bi ne bilo mogoče tudi pri nas kot marsikje, že zgoraj omenjene poti razdeliti za popravo z robotami? Posamezniki bi z lahkoto prilično naredili. Sicer jaz ne zahtevam, naj se tako uredi, ampak stavim samo ta predlog, ki po mojem mnenju ni napačen. Vem pa tudi, da bi šlo težavno z razdelitvijo, kajti so nekateri trmoglavci, ki jim ne more nikdo z ničemer ustreči.

Na nizkem stolcu globoko zadaj je sedel v dve gube sključen mojster orgljar; obraz, ob dlan naslonjen, mu je bil ves razdejan od velike bridkosti; pogledal sem bolj natančno tja in sem videl, da ima namesto nog dvoje štorov in da iz teh štorov mrtvo in trdo štrli dvoje lesenih kolcev.

S tresočim, bolnim glasom je molil župnik pred oltarjem, bučno in hripavo, brez radosti, brez vere so mu odgovarjale orglje na koru; njih molitev je bila zgolj beseda. Verniki so klečali globoko doli v hladnem somraku; in njih molitev se je trudna in težka vila od črnih tal proti stropu. Ta molitev je bila prošnja lačnih, ponižanih, v trpljenju umirajočih, bila je očitanje, hropeči vzdih bolnika, bila je zadnji, obupni klic.

»Kaj ni dovolj, kaj ni že čas, o Bog?«

Bog je slišal in tedaj je videl, da je čas. Vsemogočna roka njegova je

Listnica uredništva.

L. S., Vipava: Vaše pritožbe se nam zdijo neopravičene. Mislimo, da najdete v malokaterem političnem listu kot je »Goriška Straža« toliko vzgojnih, poučnih in gospodarskih člankov. Ozirati se pa moramo po možnosti na vse čitatelje in jim nekaj nuditi. Pozdravljeni!

I. K., Idrija: Vprašanje cen je tako zamotano, da se nam zdi neumestno načeti to zadevo v listu. Nastala bi najbrže samo polemika, ki bi ostala brez haska. Na komisijo, ki ima določevanje cen v rokah, bi itak nič ne vplivalo. Pa se še oglasite!

„Širite Goriško Stražo“**Vipava.**

Pretekli teden je skočila v Vipavo 20-letna Stefanija Žgavc. Njena smrt je globoko pretresla ves trg. Starši, pazite na svoje otroke, zlasti na dekleta, da ne zaidejo v slabe družine! — Na Gradišču je padel z lestve 3-leten otrok tako nesrečno, da se je ubil. — Sneg je pobelil naše hribe, zima pritiska, burja brije. Mnogi z bojznijo v srcu premišlujejo, kako bodo zimo pretopkli, ker je liric vedno manj. Če bi bili nekateri včasih nekoliko bolj varčevali, bi sedaj ne imeli tega neprijetnega strahu. — Na trgu so postavili novo občinsko tehtnico.

Kanalski hribi.

Zima nas je presenetila. Ob lepih jesenskih dnevih, ki smo jih imeli do predzadnjega tedna, pač nismo računali, da bomo tako kmalu sredi trde zime. Nikakor nismo mislili, da nam bo nebo tako kmalu nasulo tako debelo zimsko odejo. Toda, kar je, je, pravijo. Preden smo hoteli, moramo v gorke zapečke k zimskemu počitku. To bi sicer še ne bilo ravno neprijetno, neljubo pa nam je, da nam je nepričakovani sneg zasul mnogo repe in korenja. Ker trde, da sneg, ki tako zgodaj pade, ostane, ne vemo, kdaj bomo prišli do svojih pridelkov in se bojimo, da se bodo skvarili.

Brda.

Na Žarčnu je sneg. Vrhovlje so se tudi odele z belo odejo. Zato pihha preko naših gričev in holmov mrzla sapica, ki nas sili, da se radi zatekamo za prijetno ognjišče. Dolgčas si kratimo s čitanjem knjig in naših časopisov. Če dobimo obisk, si privoščimo kozarček rebule, ki je letos posebno dobra. Tudi cena se ji je že nekaj zboljšala; sedaj se suče okrog 2.20 do 2.50 L. Pridite pokušat!

odprla vsa okna nastezaj. V vriskajočih, šumečih, vročih valovih je planilo solnce v mrz in noč, izlilo se je v potrta srca in jih napolnilo do roba z velikonočno radostjo, seglo je v grobove in jim je dalo življenje, obžarilo je blede lica, ozdravilo jih je in pomladilo.

Z zvonkim glasom je zapel župnik pred oltarjem:

»Te Deum laudamus!«

Pred orgljami je sedel sam orgljar mojster in orglje so zavriskale proti nebu:

»Tedeum!«

In iz tisoč prepornih src, iz tisoč veseložarečih oči je zadonelo po vsej svetli cerkvi:

»Tedeum!«

Minila je na vekomaj črna maša trpljenja, sramote in groze, zazvonilo je k večni veliki maši radosti in ljubezni.

Tedeum! — — —

Sanje ve moje, kam ste se zagledale? —

Koledarček.

21. nov. ponedeljek, Dar. M. D.
22. nov. torek, Cecilija, dev.
23. nov. sredo, Klemen, p.
24. nov. četrtek, Janez od Križa.
25. nov. petek, Katarina, m.
26. nov. sobota, Konrad, šk.
27. nov. nedelja, Virgilij, šk.

Spodnja Idrija.

Blizu Marofa na mostu proti Ameriki je vtaknil neki vol nogo v eno izmed mnogih razpok in so imeli ljudje precej dela, da so vola rešili. Kdo se bo spomnil mosta ali vsaj tistih, ki po njem vozijo in so v vedni nevarnosti, zlasti še sedaj, ko je sneg zapadel in se ni mogoče izogibati. Tudi ograje ni na eni strani. Morda že rase les zanjo!

Kobarid.

Letni semenj na Zahvaljenico se bo vršil dne 20. novembra v Kobaridu.

Idrijske novice.

Koncert.

V torek dne 22. novembra t. l. se bo v dvorani hotela Didič vršil običajni »Cecilijanski koncert« idrijskega cerkvenega zbora in orkestra s sledečim programom: 1. Auf zur Wehr, koračnica, A. Jakl — orkester; 2. Zuranznette iz motivov op. »Eva«, F. Lehar; 3. a) »Pomladna«, meš. zbor, F. Laharnar; b) »Kisa«, moški zbor, A. Lajovic; 4. »Jugendtraume«, valček, P. Oberthor — orkester; 5. »Na trgu«, — oktet — V. Mirk; 6. »Spomladi«, sopran solo s spremlj. orkestra, A. Müller. — Odmor. — 7. »Dekle poglej me prav«, meš. zbor — A. Pavčič; 8. »Nedolžnost«, ženski zbor — Železnikar; 9. »Operni potpourri« — Emil Stok — orkester; 10. »Poljske rože«, mali meš. zbor, V. Vodopivec; 11. »Paraphrase« iz pesmi »Predi, Predi« — J. Gleissner; 12. »Zazibalka«, meš. zbor — M. Tome; 13. »Njega ni«, goriška narodna, meš. zbor; 14. »Liberta«, koračnica, Jos. Gleissner. — Začetek ob 1/29 uri zvečer. Vstopnina: prostovoljni darovi.

Pisma naših izseljencev.

Slovenski možje, fantje in dekleta pošiljamo pozdrave iz španskega pristanišča Amerija vsem domačinom, posebno pa »Goriški Straži«, ki nas je do sedaj redno obiskovala. Odpluli smo iz Trsta dne 5. novembra s parnikom Washington. Potovanje imamo kratkočasno, hrano tečno.

Franc Mlečnik, Franc Šinigoj, Dornberg; Jožef Mrak, Jožef Perkuč, Hilarij Colja, Franc Colja, Cerovč; Krivec Gabrijel, Sv. Lucija; Figel Pavel, Sv. Peter pri Gorici; Hrvat Anton, Račice; Pahor Dina, Kojško; Kuljat Avgustina, Ravnica; Breščak Marija, Modrej; Breščak Angela, Orlek (Sežana); Sovdat Franc, Zatolmin; Kodran Sofija, Zgonik; Gustin Justina, Gabrovec; Babuder Franc, Rodik; Šuc Edvard, Skopo; Mlač Ivan, Prelože; Frankovič Ivan, Lokev; Strukelj Ivanka, Trst; Skočaj Anton, Mrše; Može Franc, Trst; Lenarčič Franc, Nadanje Selo; Kreševac Franc, Miren; Gergič Franc, Pliskovica; Lučevnik Valentin, Lučevnik Olga, Koroško; Klanšek Ivan, Gorica; Manoga Bogdan, Zagreb.

Dospeli so novi veliki, stenski zemljevidi Julijske Krajine, razdeljeni v goriško, tržaško, videmsko in trbiško (Prov. Treviso) provinco. Izvod stane 30.— L. Zaloga za Goriško je v Katoliški knjigarni.

Franc Prencis, izdelovatelj orgel in harmonijev v Solkanu se pripoča preč. duhovnikom in drugim za vsa v to stroko spadajoča dela in popravila. Pregledi brezplačno!

Gospodarstvo.

Iz čebelarstva zborovanja v Gorici. Pojasnilo.

Občni zbor Slov. čebelarstva za druge je bil pravilno sklican za dne 13. t. m. ob 9. uri kakor se je glasilo v »Gor. Straži« z dne 4. t. m. Sklic ga je načelnik točno po sklepu zadnje odboro ve seje skupno z nadzorništvo. Da pa je pozabil g. tajnik podpisati pod vabilo ime predsednika, ali kakor se pravi, je zavel škrat svoj rep, pa odnesel glavni konec, ter tako napravil vabilo nepostavno, kar trdi g. dopisnik »Gor. Straže« dne 11. t. m. Obč. zborovanja se je udeležilo le pičlo število udov, česar pa je bilo krivo slabo, deževno vreme; poleg tega še mlačnost do skupnega dela in — in pa neuspehi s čebelarstvom zadnjih treh let. Nekateri zadrugniki čebelarstva zadruge res pomišljajo radovedni, kaj neki je privedlo do razdružitvenega sklepa?

Bodi tu pojasnjeno z naslednjim: Zadruga ima le skromne dohodeke pri prodaji čebelarstvih potrebščin in s predelovanjem satnic, kar ne bo zadostovalo v kritje rednih stroškov.

Davčna oblast je privila svoj vijak ter napovedala zadrugi za leta 1924., 25., 26. in 27. nad 3000 L davka. — Okrog 1000 L se je plačalo. Tvrška S. je zahtevala krog 4000 L za pred 7. leti poslano čebelarstvo orodje. — Poleg teh glavnih težkoč pridejo še neporavnani tožbeni stroški — upravni stroški, letna najemnina prostorov, nagrade poslovođu itd., kar znaša letnih tudi nekaj tisočev. Vse to upoštevajoč se je načelnštvo s težkim srcem odločilo do tega koraka, ker noče pod nikakim pogojem, da bi morali zadrugniki skladati za eventualni primanjkljaj ali zgubo pri zadrugi.

Jaz sem na tem, da je boljše častno razdružiti kot pa sramotno umreti.

Sicer se bo poskušalo nadaljevati po sklepu občnega zbora in obdržati zadrugo v delovanju za blagor čebelarstva kot do sedaj; kar bo pa le mogoče, ako nam odbrišejo naši upniki nekaj na svoji zahtevi.

Kamnje 14. XI. 1927.

Janez Vodopivec, načelnik.

Tržne cene

dne 17. novembra 1927.

Česnik kg L 0.90—1; sveže zelje L 0.60—0.70; kisló zelje L 1.60 do 1.80; cvetača L 1—1.20; čebula L 0.90—1; navaden fižol L 1.80; fižol koks L 2.20; fižol novi L 2; salata L 1.20—1.60; indivija L 0.60—0.80; krumpir L 0.50—0.60; paradižniki L 0.80—1.20; sladka repa L 0.20 do 0.40; radič L 1—1.60; špinača L 0.70—0.80; zelena L 0.70—0.80; motovilec L 1.60—1.80; vrzote L 0.40 do 0.50; kostanj L 0.80—1.10; jabolka L 1.40—2.60; maroni L 1.60 do 2; hruške L 1.80—3; sveže maslo L 14—15; presno maslo L 17—18; mleko liter L 1—1.10; med v satovju kg L 10; sladka smetana L 12; skuta L 4; jajca kos L 0.65—0.70.

Valuta.

Dne 16. novembra si dobil:

za 100 franc. frankov	72.10 do 72.40	Lir
za 100 belg. frankov	253.75 do 257.75	"
za 100 švic. frankov	353.50 do 355.50	"
za 100 češ.-slov. kron	54.35 do 54.65	"
za 100 dinarjev	32.25 do 32.50	"
za 1 šterling	89.02 do 89.22	"
za 1 dolar	18.34 do 18.42	"
Novci po 20 frankov	70.50 do 72.50	"
za 100 avst. kron	0.0256 do 0.0262	"

Vojno odškodninske obligacije dne 16. XI.: 71.50.

15 letna deklica z dobrimi spričevali in poštenih staršev želi vstopiti v trgovino z mešanim blagom in sicer najraje v Gorici ali njeni okolici. Govori slovensko in italijansko. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Prenosljivi gramafoni

v obliki kovčka ali pa za sobe, Decca z veliko zalogo plošč z modernimi slovenskimi pesmimi. Pritikline za gramafone, vzmet (peresa) in popravila v knjigarni WOKULAT Gorica Corso, Tel. 347

Krojaškega pridnega vajenca sprejme takoj Fr. Kravanja Plezzo.

POZOR: nezmožni v krojenju — nudi se Vam prilika na deželi pridobiti si popolnoma zanesljive in preskušene kroje. Naslov pri upravi.

Lloyd Sabaude.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 22. 11. 1927.

»Conte Biancamano« 11. 12. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 17. 11. 1927.

»Maria Cristina« 24. 11. 1927.

»Principessa Giovanna« 13. 12. 27.

»Principe di Udine« 20. 12. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13 1/2 dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 20. 12. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Plačam najvišje cene za naravne kože vseh divjih živali vštveški krte; strojenje in izdelovanje; prodaja pasti,
WINDSPACH, Via Carducci 6, GORICA

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v **GORICI**

Piazza della Vittoria št. 20

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

Dott. Gius. Comel

specialist za bolezni v ušesih, nosu in grlu,

bivši operator na univ. klinikah prof. Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in assistent prof. Brunetti v oddelku za nosne in ušesne bolezni v mestni bolnišnici v Benetkah je odprl ambulatorij v Gorici, Via Garibaldi 11 (prej Teatro). Sprejema od 9-11 predp. in od 3-4 pop.

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiološki kabinet je odprt: v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni) v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

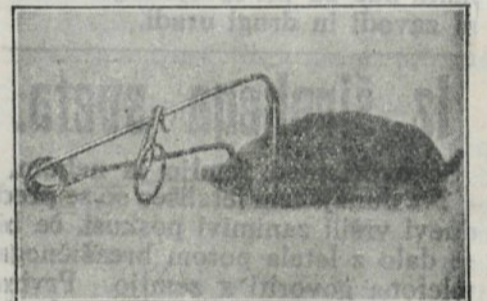
(Trganje v kolkú)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10-12 in od 15-17.

FRANC SAUNIK

GORICA - VIA CARDUCCI 25 - GORICA

Velika zaloga kmetijskih strojev znamke Mayfarth, slamoreznic, plugov itd. šivalnih strojev in dvokoles Lastna mehanična delavnica

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzobjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaska Slatina.

Vloge na knjžice po 4 1/2 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.